ОСТАННІ НОВИНИ

16:25 «Повертає сторіччя»: бездоганний стиль Кейт Міддлтон став тригером для Меган Маркл

16:11 Тільки почав зміхати: реакція Потапа на демонтаж його меню з «Алті зірок» обурила мережу

16:09 Не кілограм: експертка назвала безпечну порцію черешні для дорослих і дітей

15:55 Рада значно підвищила зарплати поліцейських та ритуальників

15:54 Тягне до Бресселя: стало відомо про плани Віктора Орбана

15:21 Адвокат Карпенко подав позов до Коломойського про стягнення 4,4 млрд грн моральної компенсації за замах на вбивство

15:03 Забудьте про оцет і соду: чим ефективно очистити

ЖИТТЄВІ ІСТОРІЇ

«Ваша мама жива. Шукайте», — сказала екстрасенс": в Одесі дочка через 21 рік знайшла зниклу безвісти матір

6:20 — 10 жовтня 2021

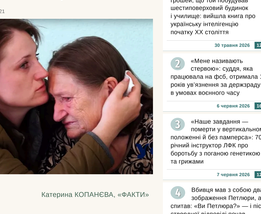

Катерина КОПАНЕВА, «ФАКТИ»

21 рік тому Тетяна Присяжна, яка жила в одному з сіл Полтавської області, вийшла з дому і не повернулася. Рідні довго її розшукували: телефонували до знайомих, зверталися в поліцію, на телепрограми й навіть до екстрасенсів. Але знайти жінку не вдавалося. «Йшли роки, і всі навколо думали, що мама померла, — каже донька Тетяни Яна. — Я й гадки не мала, що з нею і де вона. Але вірила, що вона жива».

А нещодавно Яні надійшов дивний дзвінок з сільради. Чиновники запитували дані її матері. Виявилося, до сільради надійшов запит з Одеської області, де волонтери прихистили жебрачку, яку разом з іншими бездомними підгодовували на залізничному вокзалі. Літня жінка назвала своє ім'я та місто, де раніше проживала. Вона виявилася мамою Яни.

Коли Тетяна втекла від ромів, на яких працювала, на неї напали, сильно побили та пограбували

*— Цю жінку ми помітили біля залізничного вокзалу в Одесі, — розповідає «ФАКТАМ» **волонтер і голова громадської організації «Нове життя» Федір Герасимов.** — Наша мобільна бригада доглядає регулярно бездомних. І Тетяна була серед них. Нас здивувала її граматна мова. Вона справляла враження вродованої та виховної людини. Коли взимку Тетяна попрацювала до нашого пункту обігріву, ми більше про неї дізналися. Виявилося, вона понад двадцять років живе на вулиці. З якої причини залишилася без даху над головою, спочатку не розповідала. Це ми з'ясували пізніше, коли стали допомагати їй з відновленням документів. Зробили за допомогою журналістів відповідні запити, і інформація дійшла до села, де раніше жила Тетяна. А потім і до її родичів.*

Незабаром Федору написала незнайомка на ім'я Яна.

— Відправивши мені фотографію Тетяни, вона обережно запитала: «Чи була у вас ця жінка?» — згадує Федір. — Я відповів ствердно. «Чи жива вона?» — запитала. Коли я сказав, що жива, жінка зателефонувала в сльозах: «Це моя мама! Ми шукаємо її вже 21 рік!». Я відразу запитав, чи готова вона її забрати. «Це навіть не обговорюється. Звісно!» — відповіла Яна. І розповіла, що у Тетяни, виявляється, п'ятеро дітей: син і чотири дочки. Після сварки з сином Тетяна й зникла. З того часу, за словами Яни, де тільки вони матір не шукали.

Після розмови з Яною я підійшов до Тетяни й запитав, чи є у неї діти. Почувши запитання, жінка відразу почала плакати. «Мені зателефонувала ваша дочка. Діти хочуть вас забрати», — сказав я. Після цих слів Тетяна буквально впала в ступор. «А я їм потрібна?» — запитала. «Звичайно, — кажу. — Вони давно вас шукають». Тетяна довго плакала. Розповіла, що 21 рік тому сама пішла з дому, про що дуже шкодує. Образилася на сина, сіла в першій-ліпшій готяе і так опинилася в Одесі. Чекала, що діти будуть її шукати. Вони її шукали, але вона цього не знала, і вирішила, що нікому не потрібна. Оскільки у неї не було ані грошей, ані знайомих в Одесі, опинилася на вулиці.

Потім — життя в підземному переході, жебрацтво та напад. Тетяна працювала на ромів. Коли зважилася від них втекти, на неї напали, сильно побили й пограбували. Після побиття жінка частково втратила пам'ять і довгий час не могла згадати, хто вона і звідки. А коли щось згадала, повертатися до дітей вже не наважилася.

— Каже, боялася, що її не приймуть, — розповідає Федір Герасимов. — Зустріч Тетяни з донкою нікого не могла залишити байдужим. Плакали і ми, і присутні на зустрічі журналісти. Яна відразу кинулася до матері. А Тетяна спочатку її не впізнала... «Ще я, — тихо сказала Яна. — Ваша донка». Ми дали їм кілька годин на те, щоб побути тільки вдвох. Вони довго розмовляли... Фактично знайомилися заново.

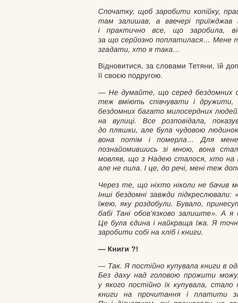

Перша зустріч у притулку для бездомних. «Всі ці роки я вірила, що мама жива», - каже донка Яна

«Мені вдавалося заробити собі на хліб і книги»

Коли кореспонденту «ФАКТІВ» вдалося поговорити з Тетяною, вона ще була у притулку для безхатьків. Але вже активно збиралася додому — діти повинні були забрати її через кілька днів.

*— Я дуже хвилююся, — зізналася «ФАКТАМ» **Тетяна.** — Не віриться, що все це насправді відбувається. Вже настільки звиклася з думкою, що мій дім — вулиця. Складно навіть уявити, що у мене може бути інше життя. А воно є колись було... У тому житті у мене була сім'я. Чоловік, п'ятеро дітей. З чоловіком ми, щоправда, розлучилися, коли діти були ще маленькими. Він випивав, а потім ще й підхопив туберкульоз. З того часу дітей виховувала я сама. Працювала на двох роботах — на харчовому комбінаті й в маслоцеху. Ви запитаєте, чому пішла...*

Це сталося після сварки з сином. Діти вже були дорослими. Вадим отримав важкий опік руки, і лікарі наполягали на ампутації. Але вона полягала за цю руку як могли. Лікування було настільки дорогим, що мені довелося продати майже все, що було. А потім ця сварка... Мені боляче й навіть соромно про це говорити. Вадим повівся некоректно, і ми наговорили один одному дуже неприємні речі... Я образилася, встала та пішла. Просто так, у нікуди. Навіть речі з собою не взяла. Одягалася, як капуста, дійшла до вокзалу, сіла на першій-ліпшій готяе і приїхала до Одеси. Мені було абсолютно все одно, куди їхати. Біль і образа буквально з'їдали мене зсередини. Потім тисячу разів пошкодувала про свій вчинок, але було, як мені здавалося, вже запізно. Я вже не могла повернутися.

— Чому?

- Спочатку через власну гординю. Я очікувала, що діти одразу мене розшукають і попросять повернутися. І ще більше образилася, коли минув тиждень, другий, а ніхто за мною не прийшов. Вирішила, що мене ніхто й не шукає. Ось і залишилася на вулиці. Йти мені було нікуди. І грошей теж не було. Тому жила то в переході, то на парковці, то на вокзалі. Життя бездомних — це зовсім інший світ. Але до нього теж можна звикнути й пристосуватися. У мене вийшло не відразу.

Спочатку, щоб заробити копійку, працювала на одного рома. Він вивозив мене на точку, там залишав, а ввечері приїжджав і забирав. Стояла на паперті в будь-яку погоду і практично все, що заробила, віддавала господареві. Потім зважилася втекти, за що серйозно поплатилася... Мене так сильно побили, що я після цього навіть не могла згадати, хто я така...

Відновитися, за словами Тетяни, їй допомогла бездомна жінка на ім'я Надія. Тетяна називає її своєю подругою.

— Не думайте, що серед бездомних одні п'яниці і злодії. Це зовсім не так. У цьому світі теж вміють співчувати і дружити, — каже жінка. — У кожного своя історія. Серед бездомних багато милосердних людей. Наприклад, моя Надя. Вона допомогла мені вижити на вулиці. Все розповідала, показувала, захищала... Надя іноді могла прихаятися до пляжик, але була чудовою людиною. У неї була закрита форма туберкульозу, від чого вона потім і померла... Для мене її смерть стала великою втратою. До речі, познайомившись зі мною, вона стала менше пити. Інші бездомні навіть дивувалися: мовляв, що з Надею сталося, хто на неї так впливає? А я взагалі не п'ю. Курити курила, але не пила. І це, до речі, мені теж допомагало.

Через те, що ніхто ніколи не бачив мене п'яною, до мене на вулиці ставилися з повагою. Інші бездомні завжди підкреслювали: «А наша баба Таня не п'є». Часто ділилися зі мною їжею, яку розподіли. Бувало, принесуть щось. Істіме, коли мене нема, і кажуть: «Тільки бабі Тані обов'язково залишіте». А я свою чергою ділилася з ними. Найчастіше хлібом. Це була єдина і найкраща їжа. Я точно знала, що якщо є хліб, буду сита. Мені вдавалося заробити собі на хліб і книги.

— Книги ?!

— Так. Я постійно купувала книги в одніеї людини в переході. З дитинства люблю читати. Без даху над головою прожити можу, а ось без книг точно не вижиу. Потім чоловіку, у якого постійно їх купувала, стало мене шкода, і він запропонував мені просто брати книги на прочитання і платити за це грошно. Я була йому за це дуже вдячна. Як і дівчатки, які працювали на вокзалі і взяму дозволяли мені ночувати в кімнаті відпочинку. Там же я могла помитися, попрати речі. За це потрібно було платити певну суму, яку я спеціально збирала до зими. А влітку їздила купатися на річку. Завжди за цим стежила — дуже боялася, щоб ніхто не сказав, що їде брудна смердюча бомжиха.

«Я була впевнена, що маму, яка стільки років бомжувала, діти не приймуть»

Поступово у Тетяни відновилася пам'ять. Але повернутися додому вона все ще вважалася.

— Мені здавалося, що тепер я вже точно не можу це зробити, — зізнається Тетяна. — Як з'явитися перед дітьми після всього, що зі мною трапилось? Зголася давно вже не на сина, а на саму себе. До речі, декілька раз приїжджала в рідне село. Проходила на нашу вулицю та спостерігала за будинком. Побачу эдалеку, що діти живі й здорові, — і їду назад, тому що моє місце, як я вже вважала, на вулиці... Я була впевнена, що дітям не потрібна і що маму, яка стільки років бомжувала, вони точно не захочуть прийняти.

Коли волонтери сказали, що донка мене шукає і хоче забрати, не повірила... Пам'ятаю її зовсім ще юною. А зараз вона вже доросла жінка. Коли ми почали розмовляти, Яна сказала мені дещо таке, про що знали тільки я та вона. Тільки тоді, напевно, повірила, що все це не сон...

Яна розповіла, що їхній батько, мій колишній чоловік, вже помер. Що донка Оксана вийшла заміж за пуза і тепер живе в Туреччині... І що вони всі, виявляється, довго мене шукали. А знайти не могли тому, що в Одеській області про мене не було жодних відомостей. Мене жодного разу не затримувала поліція, я донедавна не жила в притулках. Тому 20 років про мене ніде не було інформації. Яна розповіла, що ходила до екстрасенса і та сказала: «Мама жива, шукайте».

— Ми вірили. У мене язик не повертався сказати, що мама померла. Тому що я знала, що це неправда, — голос **Яни** *тремтить. — У тої час не було блогерів, не настільки було розвинене телебачення. Якби це сталося два-три роки тому, я б підняла такий галас... Але тоді мені було 18 років, і я не знала, що це можна зробити. Кілька разів писала на «Жди мене», але не отримувала відповідь. Адже тоді не було навіть мобільних телефонів... Я переконувала себе в тому, що мама жива. Кожен раз у будь-якій ситуації говорила собі: а мама б зробила так, мама сказала б так... Наша мама дуже розумна людина.*

За словами Яни, ані вона, ані інші діти Тетяни не ображаються через її втечу: *«Що було, то було. Все це тепер незначиво. Важливим є те, що мама з нами».*

— Я теж хотіла б забути минуле, — каже Тетяна. — Зараз найбільше хочеться обійняти дочок і сина і сказати, як я їх люблю. І завжди любила.

— У Тетяни прекрасні діти. Дочка Яна так на неї схожа, — розповідає Федір Герасимов. — Напевно, вс ми іноді робимо вчинки, які не піддаються здоровому глузду. І найпростіше людину засудити. Але я за те, щоб не засуджувати, а допомагати. Багатьом людям, які зараз знаходяться в притулку, історія Тетяни дала надію: може, і їх так хтось знайде?

Більшість бездомних взагалі не знають, що з їхніми рідними, чи живі вони. Наші швидкі допомоги регулярно забирають бездомних з вулиць, а мобільні групи годують їх по місту. Ми часто знімаємо це на камеру, виставляємо фото та відео. Якщо раптом хтось із читачів впізнає на фото своїх родичів, нехай телефонують на наш гарячу лінію довіри (0 800 303 999). Родичі повинні возз'єднуватися.

Як днями возз'єдналася сім'я Тетяни. Діти вже забрали жінку додому — в рідне село, в будинок, де вона не була 21 рік. Там на неї чекали не тільки діти, але й онуки, і навіть правнук.

Раніше «ФАКТИ» розповідали про трагічну долю безхатька на Одещині, який став «зіркою» Instagram.

Скріншот з відео USI Online

Читайте нас у Facebook

До змісту розділу

Побачили помилку? Виділіть її та натисніть CTRL+Enter

Друкована версія Лист редакторові Поскаржитися

Поділитися 0 Поділитися Твітнути

ПОПУЛЯРНЕ

1. Батько лишив Грушевському стільки грошей, що той побудував шестиповерховий будинок і учителює: вийшла книга про українську інтелігенцію початку XX століття — 30 травня 2026 12:24
2. «Мене називають стерервою»: суддя, яка працювала на ФСБ, отримала 15 років ув'язнення за дереходу в умовах воєнного часу — 6 червня 2026 16:50
3. «Наше завдання — померти у вертикальному положенні!» Як памерськи: 70-річний інструктор ЛФК про боротьбу з поганою генетикою та грижами — 7 червня 2026 12:25
4. Вбивця мав з собою два зображення Путіноги, але спитав: «Ви Путіноф?» — і після ствердної відповіді почав стріляти: 100 років тому загинув лідер УНР — 25 травня 2026 12:25
5. «Ми заходили на позиції, які знищувалися в кульзірка «Ти — космос» Володимир Кравчук про роки на фронті — 28 травня 2026 12:24

* Рейтинг формується за останні 7 діб.

Погода 10.06.26, вдень sinoptik
Київ
+26° вологість: 47% тиск: 745 мм вітер: 2 м/с, Північно-східний
Погода на 10 дня від sinoptik.ua

БІЛЬШЕ У РОЗДІЛІ

Героїня «ФАКТІВ» Таня Воронина, яку 16 років тому спотворив страшною кислотою ображений залицяльник, народила дійчинят — 1 липня 2022 12:25
Не шедевр, що Бог дав таких дітей, — мати-героїня одна виховує п'ятьох дітей, четверо з них — з інвалідністю — 24 березня 2022 13:48
«Свого чоловіка та донечку ніколи не бачила»: після втрати зору у 28 років вимушена створила рок-групу музикантів з особливими потребами — 2 лютого 2022 17:20
Дитина-калькулятор: 15-річний школяр множить десятки, сотні та мільйони в умі — 1 лютого 2022 18:55
«Під час обстрілу я згадувала чоловіка та молилась»: у родині Олени Кукли всі зачищали Україну — вона, її син, чоловік і брат — 22 січня 2022 17:49

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

Козоросяе — «імператор» та порядок у справах. Сюдоплаве — «Справедливість» та чесні гроші. Зодіак-прогноз на 10 червня

Українцям перерахують пенсії по-новому: що змінється

Додаткова виплата до пенсії: хто може отримати доплату понад 1 000 грн

Пікові стоятимуть тиждень і довше: простий трюк, про який мало хто знає

Новини партнерів

© 1997—2026 «Факти та коментарі»
Усі права на матеріали сайту охороняються у відповідності до законодавства України.
Матеріали під рубрикою «На правах реклами», «Реклама», а також позначені символом ® публікуються у якості реклами їх власть інформаційно-рекламного характеру